

Sammanfattning av propositionen Totalförsvaret 2021–2025

Propositionen innehåller förslag om ett övergripande mål för totalförsvaret, nya mål för det militära respektive civila försvaret, inriktningen för Försvarsmaktens krigsorganisation, förändringar i Försvarsmaktens grundorganisation samt lagändringar med anledning av namnbyte på Totalförsvarets rekryteringsmyndighet. Vidare innehåller propositionen regeringens bedömning avseende dels den säkerhetspolitiska utvecklingen, dels den långsiktiga inriktningen av försvars- och säkerhetspolitiken, inklusive för de internationella försvarssamarbetena.

Säkerhetspolitiken

Det säkerhetspolitiska läget i Sveriges närområde och i Europa har över tid försämrats. Ett väpnat angrepp mot Sverige kan inte uteslutas. Det kan inte heller uteslutas att militära maktmedel eller hot om sådana kan komma att användas mot Sverige. Sverige blir oundvikligen påverkat om en säkerhetspolitisk kris eller väpnad konflikt uppstår i Sveriges närområde. Förmågan i totalförsvaret bör därför stärkas. Sveriges bilaterala och multilaterala försvars- och säkerhetspolitiska samarbeten bör fördjupas.

Sveriges säkerhetspolitiska linje ligger fast. Sverige är inte med i någon militär allians. Samtidigt bygger Sverige säkerhet tillsammans med andra. Den solidariska säkerhetspolitiken är grunden för den svenska försvars- och säkerhetspolitiken. Det är ett svenskt intresse att värna och stärka solidaritet och integration inom EU, samt att upprätthålla ett fredligt, stabilt och förutsägbart närområde, förankrat i europeiska och euroatlantiska strukturer. Hot mot freden och vår säkerhet avvärs bäst i gemenskap och samverkan med andra länder.

Den ryska aggressionen i Georgien och Ukraina visar att Ryssland bryter mot den europeiska säkerhetsordningen och att Ryssland är berett att använda militära medel för att nå politiska mål. Detta agerande utgör brott mot de grundprinciper och de folkrättsliga regler som den europeiska säkerhetsordningen vilar på.

Vårt EU-medlemskap utgör den viktigaste plattformen för den unilaterala solidaritetsförklaringen och den solidariska säkerhetspolitiken. Den transatlantiska länken är avgörande för Europas säkerhet. Sverige har ett ansvar för att främja säkerheten i vår del av Europa. Tillsammans med andra stater och organisationer bidrar Sverige aktivt till att främja säkerheten i vårt närområde. Sverige ska ytterst, inom ramen för den solidariska säkerhetspolitiken, enskilt och tillsammans med andra stater och organisationer kunna försvara Sverige mot väpnat angrepp. Den svenska unilaterala solidaritetsförklaringen omfattar EU-medlemmar liksom Norden. Sverige kommer inte att förhålla sig passivt om en katastrof eller ett angrepp skulle drabba ett annat EU-medlemsland eller nordiskt land. Vi förväntar oss att dessa länder agerar på samma sätt om Sverige drabbas. Sverige ska därför kunna ge och ta emot civilt och militärt stöd.

Inom ramen för den svenska säkerhetspolitiken, ska bi- och multilaterala försvars- och säkerhetspolitiska samarbeten fortsätta fördjupas. De internationella försvarssamarbetena bidrar till att höja det nationella försvarets förmåga och förmågan att agera tillsammans med andra samt tjäna ett viktigt säkerhetspolitiskt syfte. Samarbeten med olika länder kring, eller med engagemang i, närområdet är av särskilt stor betydelse eftersom de bidrar till stabiliteten i närområdet. Sveriges internationella försvarssamarbeten och de nationella försvarsansträngningarna utgör de två ben på vilka den svenska försvarspolitik står.

Den svenska unilaterala solidaritetsförklaringen, den nordiska solidaritetsdeklarationen och de bilaterala och regionala försvarssamarbeten som Sverige ingår i, omfattar inte några ömsesidigt bindande försvarsförpliktelser. Det nordiska samarbetet är ett komplement till de existerande samarbetena inom EU och Nato.

Att Sverige kan ge och ta emot militärt och civilt stöd är avgörande för att skapa en reell möjlighet att agera tillsammans och samordnat i händelse av en kris eller krig. Sverige bör så långt som möjligt utveckla gemensam operationsplanläggning med Finland samt samordna operationsplanering med Danmark, Norge, Storbritannien, USA och Nato.

Utgångspunkter för totalförsvaret

Totalförsvaret ska utformas och dimensioneras för att kunna möta ett väpnat angrepp mot Sverige, inbegripet krigshandlingar på svenskt

territorium. Totalförsvaret är krigsavhållande genom att ha en sådan styrka, sammansättning, ledning, beredskap och uthållighet att det avhåller från försök att anfalla, kontrollera eller på annat sätt utnyttja svenskt territorium. Samhällets grundläggande robusthet och dess förmåga att motstå fredstida kriser bidrar till den krigsavhållande effekten. Om Sverige blir angripet ska Försvarsmakten med stöd av övriga totalförsvaret försvara Sverige för att vinna tid, skapa handlingsfrihet och ytterst säkerställa landets självständighet. Motståndet ska vara beslutsamt och uthålligt.

Totalförsvarets uthållighet ska göra det möjligt att ställa om samhället för en längre period av säkerhetspolitisk kris samt medge förutsättningar för att civilt och militärt stöd från andra stater kan tas emot. Utgångspunkten för planeringen av totalförsvaret bör vara att under minst tre månader kunna hantera en säkerhetspolitisk kris i Europa och Sveriges närområde som innebär allvarliga störningar i samhällets funktionalitet samt krig under del av denna tid.

Sedan några år tillbaka pågår en omställning där försvaret inriktas mot nationella uppgifter. Totalförsvarsplaneringen har återupptagits. Mot bakgrund av tidigare säkerhetspolitiska läge och åtföljande försvarsbeslut har emellertid det militära försvaret under lång tid inte varit utformat eller dimensionerat för att försvara Sverige mot ett väpnat angrepp. På motsvarande sätt bedrevs det under många år inte planering och förberedelser för civilt försvar. Den påbörjade omställningen behöver därför fortsätta och totalförsvarets förmåga att möta ett väpnat angrepp stärkas.

Militärt försvar

I budgetpropositionen för 2021 föreslår regeringen att 5 miljarder kronor tillförs det militära försvaret 2021. I samma proposition angav regeringen att den i budgetpropositionen för 2020 aviserade ökningen av anslagen till det militära försvaret med 5 miljarder kronor årligen 2022 t.o.m. 2025, utöver tidigare fattade beslut, ligger fast. Efter ytterligare överväganden anser regeringen att utöver detta bör den ekonomiska ramen för det militära försvaret öka med 1 miljard kronor 2024 och ytterligare 1 miljard kronor 2025. Detta innebär att sammantaget ytterligare 3 miljarder kronor tillförs utöver vad som tidigare aviserats fram till 2025. Med en prolongering av den ekonomiska ramen 2025 tillförs sammantaget ytterligare 13 miljarder kronor mellan åren 2024 och 2030. I jämförelse med den ekonomiska ram för det

militära försvaret 2021 som följer av regeringens förslag i budgetpropositionen för 2021 kommer den ekonomiska ramen att öka med 5 miljarder kronor 2022, 10 miljarder kronor 2023, 16 miljarder kronor 2024 och 22 miljarder kronor 2025, utöver de aviseringar som gjorts före 2019. Den ekonomiska ramen 2025 prolongeras fr.o.m. 2026. Allteftersom tillskotten tillförs blir de efterföljande år föremål för pris- och löneomräkning.

I likhet med Försvarsberedningen understryker regeringen vikten av att Försvarsmakten och övriga myndigheter som har stödande uppgifter i det militära försvaret arbetar utifrån principen om utformning i enlighet med avdelad ekonomi, det som på engelska benämns design to cost. Det innebär att anskaffning av materiel såväl som förbandsverksamheten måste anpassas efter tillgängliga medel, t.ex. när det kommer till volym och kravspecifikationer. Om det uppstår fördyringar bör omprioritering i första hand ske inom ramen för berörd verksamhet eller inom berört materielprojektet, t.ex. genom en anpassning av kraven. Försvarsberedningen framhåller vidare att eventuella fördyringar måste få konsekvenser inom de områden de uppstår och att konsekvenser av eventuella omprioriteringar bör återredovisas till riksdagen.

I syfte att öka graden av förutsägbarhet och transparens i den ekonomiska planeringen för de två mest resurskrävande materielområdena, stridsflygs- och undervattensförmåga, har regeringen utvecklat redovisningen av dessa i budgetpropositionen för 2021. Vidare kommer objektsramar, som på regeringens förslag fastställs av riksdagen, införas för stridsflygs- respektive undervattensförmågan.

Med en ökad ambitionsnivå och betydande ekonomiska tillskott behöver det säkerställas att avsedd effekt uppnås och att offentliga medel används effektivt. En anslagsfinansierad myndighet för uppföljning och utvärdering av verksamheten i totalförsvaret inrättas senast den 1 januari 2023.

Det militära försvaret behöver fortsatt stärkas och den operativa förmågan öka. Det militära försvaret utformas och dimensioneras för att kunna möta ett väpnat angrepp mot Sverige. Krigsorganisationens uthållighet behöver förstärkas och en bättre balans mellan stöd- och verkansförband åstadkommas. En grundläggande försvarsförmåga behöver säkerställas över

tid. En ny krigsorganisation bör organiseras från den 1 januari 2021 och successivt fyllas upp under 2020-talet.

Utvecklingen av den nya krigsorganisationen ska påbörjas den 1 januari 2021 med befintlig personal och materiel. Med hänsyn till de långa ledtiderna för anskaffning av materiel och infrastruktur samt för personalförsörjningen bedömer regeringen att den nya krigsorganisationen inte kommer att vara helt färdig uppfylld förrän 2030. Regeringen understryker samtidigt vikten av att den nya krigsorganisationen utvecklas och färdigställs så snart som möjligt. Grundläggande för uppbyggnaden av krigsorganisationen är att öka Försvarsmaktens operativa förmåga och skapa samövade krigsförband som kan sättas in samlat för att försvara Sverige mot ett väpnat angrepp.

Regeringen anser att arméns krigsorganisation behöver förstärkas i syfte att stärka förmågan att möta ett väpnat angrepp. Regeringen bedömer det som väsentligt att under perioden 2021–2025 organisera de nuvarande två brigadstrukturerna i två mekaniserade brigader, att påbörja organiseringen av en tredje mekaniserad brigad respektive en reducerad motoriserad brigad i Stockholmsområdet (Livgardesbrigaden), liksom att förstärka förbanden på Gotland där kärnan utgörs av en mekaniserad bataljon med förstärkningsresurser. Under perioden ska också organiseringen av en divisionsstab, en divisionsledningsbataljon samt två divisionsartilleribataljoner påbörjas liksom organiseringen av fristående fältförband. Att på bredden skapa fungerande och samövade krigsförband är prioriterat.

Marinen behöver stärkas för att förbättra förmågan att möta ett väpnat angrepp samtidigt som förmågan att upprätthålla den territoriella integriteten behöver förstärkas. Under perioden 2021–2025 föreslås ubåtsdivisionen vidmakthållas och utvecklas genom en ökning av antalet ubåtar i krigsorganisationen från dagens fyra till fem. Tillväxten sker genom att även den tredje ubåten av Gotlandsklass vidmakthålls. Korvettdivisionerna föreslås vidmakthållas och utvecklas genom att halvtidsmodifiering av korvetterna av Visbyklass påbörjas. Förberedelser för anskaffning av nya ytstridsfartyg påbörjas med inriktningen att två nya fartyg ska levereras i perioden 2026–2030. Ytterligare en amfibiebataljon föreslås organiseras och lokaliseras till Göteborg. Vidare anser regeringen att det är viktigt att åstadkomma en ökad balans mellan verkansförband och stödfunktioner

inom marinen och därför föreslås en etablering av ett sjörörligt logistikkoncept med två marina basbataljoner.

Nuvarande sex stridsflygdivisioner föreslås vidmakthållas under perioden 2021–2025. För att kunna bibehålla antalet stridsflygdivisioner föreslås nuvarande stridsflygsystem JAS 39 C/D vidmakthållas parallellt med att det nya stridsflygsystemet JAS 39 E påbörjar förbandsättning. Detta innebär att JAS 39 C/D fortsatt kommer att utgöra kärnan i stridsflygsystemet under nästa försvarsbeslutsperiod och kommer tillsammans med JAS 39 E att vara en viktig del av krigsorganisationen även bortom 2030. Vidmakthållande av JAS 39 C/D möjliggör även att ett antal flygplan kan nyttjas som avancerat skolflygplan. För att stärka stridsflygdivisionernas förmåga till verkan bör ytterligare jaktrobotar med tillhörande uppdragsutrustning anskaffas och telekrigsförmågan stärkas. Därutöver kommer successivt en ny robot med sjömålsförmåga och viss markmålsförmåga tillföras. Regeringen anser vidare att långräckviddig bekämpningsförmåga bör anskaffas och tillförsel till stridsflygdivisionerna påbörjas i perioden 2026–2030.

För att lösa sina uppgifter bedömer regeringen att hemvärnsförbanden bör förstärkas materiellt. Materieltillförseln till hemvärdet bör samordnas och beaktas i övrig anskaffning till framför allt armén, men med en kravspecifikation anpassad för hemvärdets behov. Under perioden 2021–2025 påbörjas således tillförsel av nyanskaffad materiel, t.ex. fordon, sensorer och mörkermateriel, samt överförd materiel till hemvärdet.

Specialförbanden ska under perioden 2021–2025 fortsatt utvecklas mot nationellt försvar. Detta ska genomföras samtidigt som en förmåga att genomföra insatser internationellt med specialförbanden upprätthålls.

Den samlade logistikfunktionen föreslås förstärkas i syfte att förbättra Försvarsmaktens förutsättningar att verka och möta ett väpnat angrepp samt för att effektivt kunna ta emot internationellt stöd. Under perioden 2021–2025 bör logistikfunktionen inom respektive försvarsgren tillväxa i enlighet med och anpassat till försvarsgrenarnas utveckling i övrigt. Ett antal operativa logistikresurser skapas för att säkerställa en sammanhängande logistikkedja.

Ett fungerande och sammanhängande ledningssystem i Försvarsmakten är avgörande för att kunna nyttja krigsförbanden på ett relevant sätt. Ledningsbehov och ledningsstrukturer bör fastställas tidigt i perioden. En

omorganisering av ledningsförbanden bör genomföras för att anpassa ledningsförbandens till den föreslagna utvecklingen med brigad- och divisionsledning.

En utökning av krigsorganisationen i enlighet med förslagen i propositionen innebär ett utökat personalbehov. Det totala antalet befattningar i krigsorganisationen kommer att uppgå till ca 90 000 när organisationen är personellt och materiellt uppfyllt, att jämföras med ca 60 000 år 2020. Grundutbildningsvolymerna bör successivt öka för att 2025 uppgå till 8 000 värnpliktiga per år. Kapaciteten hos Totalförsvarets rekryteringsmyndighet att mönstra och ta ut individer till värnplikt behöver ökas genom etablering av ett tredje provningskontor. Totalförsvarets rekryteringsmyndighet föreslås även byta namn till Totalförsvarets plikt- och provningsverk. Ett ändamålsenligt förbandsomsättningsystem bör utvecklas i syfte att producera och därefter vidmakthålla, samt i förekommande fall vidareutveckla, kompletta samövade krigsförband.

Det frivilliga engagemanget är viktigt för den samlade förmågan i totalförsvaret. De frivilliga försvarsorganisationernas möjligheter att bidra till totalförsvarets förmåga bör långsiktigt säkerställas.

Regeringen anser att en förstärkt krigsorganisation även kräver en utökning av Försvarmaktens grundorganisation. Nya grundorganisationenheter kan även vara motiverade av geografiska, beredskaps- och utbildningsskäl. Militär närvaro runt om i landet bidrar även till folkförankringen av försvaret. I enlighet med detta föreslår regeringen ett återinrättande av Norrlands dragonregemente (K 4) i Arvidsjaur, Älvsborgs amfibieregemente (Amf 4) i Göteborg, Upplands flygflottilj (F 16) i Uppsala, Dalregementet (I 13) i Falun, Västernorrlands regemente (I 21) i Sollefteå, med utbildningsdetachement i Östersund, och Bergslagens artilleriregemente (A 9) i Kristinehamn med Villingsberg som skjutfält.

Materieförsörjningen bör säkerställa Försvarmaktens behov av materiel och tjänster i fred, höjd beredskap och ytterst i krig. Försörjningstryggheten bör utvecklas för att tillgodose kraven på krigsorganisationens uthållighet. Regeringen har för avsikt att ge en särskild utredare i uppdrag att ta fram en långsiktig materieförsörjningsstrategi för det militära försvaret. Den kommande utredningen med uppdrag att ta fram en långsiktig

materieförsörjningsstrategi ska ha parlamentarisk förankring såsom en parlamentarisk referensgrupp.

Försvarsföretagen bidrar till Försvarmaktens operativa förmåga. Den kompetens som finns inom försvarsföretagen gör även Sverige attraktivt som samarbetsland och stärker därför möjligheterna att få tillgång till utländsk spetsteknologi.

Forskning och utveckling är en förutsättning för att Försvarmakten ska kunna upprätthålla sin operativa förmåga samt bidrar till att trygga tillgången till integritetskritisk kunskap och strategisk kompetens i Sverige. Forskning och utveckling bör i högre utsträckning inriktas mot att långsiktigt öka Försvarmaktens möjligheter att möta framtida hot.

Sveriges cyberförsvarsförmåga bör stärkas ytterligare. Det inkluderar förmågan att genomföra defensiva och offensiva operationer i cyberdomänen. Det systematiska arbetet med informations- och cybersäkerhet bör stärkas ytterligare hos aktörer inom totalförsvaret.

Omvärldsläget har försämrats och den militära aktiviteten i närområdet ökar. Vidare är den antagonistiska hotbilden, inbegripen terrorism, påverkansoperationer och cyberhot fortsatt bred. Regeringen anser därför att försvarsunderrättelseförmågan bör stärkas och utvecklas.

Försvarsunderrättelseverksamheten bidrar till Försvarmaktens operativa förmåga genom att information om andra aktörer kan användas för både taktiska och strategiska avvägningar och prioriteringar.

För att kunna lösa sina uppgifter är det militära försvaret beroende av att ett antal funktioner i samhället fungerar som t.ex. el- och drivmedelsförsörjning, hälso- och sjukvård, transporter samt försörjning av vatten och livsmedel samt olika slags förnödenheter. Det är viktigt att det civila försvaret bidrar till Försvarmaktens operativa förmåga vid höjd beredskap och då ytterst i krig. Inom det civila försvaret bör berörda aktörer planera för att under höjd beredskap kunna stödja Försvarmakten. Planeringen för det civila försvarets stöd till Försvarmakten ska ta sin utgångspunkt i Försvarmaktens behov.

Civilt försvar

Sveriges förmåga att hantera höjd beredskap och ytterst krig behöver stärkas på bred front. En viktig del i det arbetet är att stärka det civila försvaret. Det

civila försvaret omfattar hela samhället, där många aktörer måste samverka och arbeta utifrån målet för det civila försvaret. Att skapa ett starkt civilt försvar är därför en process som kommer att behöva fortgå under många år framåt. Verksamheten bedrivs av många olika aktörer; statliga myndigheter, kommuner, regioner, näringsliv och frivilligorganisationer.

I syfte att stärka och ytterligare intensifiera återuppbyggnaden av det civila försvaret är regeringens inriktning en stegvis förstärkning som omfattar 1 miljard kronor 2021, 1,5 miljarder kronor 2022, 2,5 miljarder kronor 2023, 3 miljarder kronor 2024 och 3,8 miljarder kronor 2025. Tillsammans med de medel som tillfördes i budgetpropositionen 2018 uppgår summan av medel avseende civilt försvar år 2025 till 4,2 miljarder kronor.

Regeringen vill betona att förmågan att hantera fredstida kriser i samhället också ger en grundläggande uthållighet och förmåga att hantera krigssituationer. Samtidigt stärker utvecklingen av det civila försvaret också samhällets förmåga att hantera svåra påfrestningar i fredstid.

Totalförsvarsresurser ska utformas så att de även kan stärka samhällets förmåga att förebygga och hantera svåra påfrestningar på samhället.

Krisberedskapen och det civila försvaret bör därmed ses som ömsesidigt förstärkande.

Det civila försvaret och det militära försvaret behöver utvecklas samordnat och det bör finnas en sammanhängande planering för totalförsvaret. Eftersom det ömsesidiga beroendet mellan civilt och militärt försvar påverkar den samlade förmågan i totalförsvaret är det viktigt att uthålligheten och förmågan till ömsesidigt stöd stärks. Vid ett väpnat angrepp ska civilbefolkningen skyddas samtidigt som de viktigaste samhällsfunktionerna ska säkerställas, även om de inte kan bedrivas med samma ambitionsnivå som i fredstid, stöd ska ges för att bidra till det militära försvarets förmåga och befolkningens försvarsvilja och motståndskraft ska stärkas.

Regeringen har tillsatt Utredningen om civilt försvar (Ju 2018:05) som ska redovisa sitt uppdrag senast den 1 mars 2021 (dir. 2018:79 och 2019:98). Regeringen avser att fatta beslut om en struktur för ansvar, ledning och samordning inom civilt försvar på central, högre regional, regional och lokal nivå. En sådan struktur ska även stärka samhällets förmåga att hantera fredstida kriser.

Det försämrade säkerhetsläget ger ett behov av ett psykologiskt försvar som är anpassat efter dagens samhällsförhållanden och som bidrar till att bevara det öppna samhällets fria kunskaps- och informationsutbyte. Regeringens inriktning är därför att inrätta en myndighet för psykologiskt försvar 2022 med uppgift att leda arbetet med att utveckla och samordna Sveriges psykologiska försvar.

Den svenska försörjningsberedskapen bör utvecklas och näringslivet bör i ökad utsträckning involveras i arbetet med att säkerställa de viktigaste samhällsfunktionerna. Regeringen bedömer att försörjningsberedskapen så långt som möjligt ska kunna säkerställa flödena i varukedjorna under fredstida kriser, höjd beredskap och då ytterst krig. För att försörjningsberedskapen ska utvecklas ytterligare avser regeringen att tillsätta en utredning om vad en nationellt samordnad försörjningsberedskap bör omfatta samt hur den bör organiseras och finansieras. Som ett komplement till näringslivsråd inom olika samhällsområden ska ett tvärsektoriellt näringslivsråd inrättas under perioden 2021–2025 där näringslivet och branschorganisationer deltar i utvecklingen av svensk försörjningsförmåga inom totalförsvaret.

De frivilliga försvarsorganisationerna utgör i dag en viktig del av samhällets krisberedskap och under flera år har MSB:s uppdrag till de frivilliga försvarsorganisationerna huvudsakligen fokuserat på uppgifter för att stärka den fredstida beredskapen. Regeringen konstaterar att det under den senaste försvarsbeslutsperioden har skett en utveckling där de frivilliga försvarsorganisationernas roll i det civila försvaret har börjat tydliggöras och planeras för. Denna utveckling bör fortsätta.

Regeringen bedömer att vid en allvarlig samhällsstörning eller höjd beredskap och ytterst krig behöver medborgarnas förväntningar på samhällets service vara avsevärt lägre än under normala förhållanden i fredstid. Regeringen anser att enskilda individer som inte har ett omedelbart hjälpbehov vid en allvarlig händelse och som har förutsättningar och resurser att klara sig själva bör kunna ta ansvar för den egna försörjningen under en veckas tid och i solidaritet och samarbete med andra bistå varandra i den utsträckning det är möjligt.

Det är särskilt viktigt att arbetet med att stärka motståndskraften i de viktigaste samhällsfunktionerna vidareutvecklas och fördjupas. Att säkerställa

de viktigaste samhällsfunktionerna inkluderar att upprätthålla en nödvändig försörjning. Det innebär som regel en lägre ambitionsnivå än i ett fredstida normalläge. Arbetet har påbörjats men behöver nu intensifieras ytterligare. Arbetet med att öka motståndskraften inom särskilt områdena ordning och säkerhet, skydd av civilbefolkningen, hälso- och sjukvård, livsmedel och dricksvatten, finansiell beredskap, transporter, energiförsörjning samt elektroniska kommunikationer och post behöver vidareutvecklas och stärkas.

En annan del i arbetet med att säkerställa de viktigaste samhällsfunktionerna är att stärka informations- och cybersäkerheten och minska sårbarheterna. En viktig komponent i detta är inrättandet av ett cybersäkerhetscenter. Regeringen bedömer att ett cybersäkerhetscenter kommer att ge konkret effekt på Sveriges förmåga att förebygga och hantera antagonistiska hot. Många av de system som är kritiska för att upprätthålla samhällets funktionalitet är redan i fredstid sårbara för störningar. Verksamheter av betydelse för Sveriges säkerhet behöver stärka sitt säkerhetsskydd

Kontrollstation 2023 och perioden 2026–2030

Efter valet 2022 ska Förvarsberedningen ges i uppdrag att påbörja arbetet inför försvarsbeslutet 2025. Förvarsberedningen ska genom en kontrollstation 2023 utvärdera förverkligandet av försvarsbeslutet 2020 i syfte att säkerställa att förstärkningen och kostnadsutvecklingen är i fas enligt riksdagens beslut om inriktning och ekonomisk ram.

Regeringen kommer i budgetpropositionen för 2024 att återkomma till riksdagen för att säkerställa att implementeringen av försvarsbeslutet fortgår som planerat samt med förslag om hur planeringsramen för perioden 2026–2030 ska hanteras. Förvarsberedningen ska inför detta lämna förslag om planeringsramen.

Det definitiva beslutet angående försvarsbeslutsperioden 2026–2030 sker på basis av Förvarsberedningens förslag i försvarsbeslutet 2025. Om den ekonomiska ramen höjs åren 2026–2030, ska Förvarsberedningens rapport Värnkraft (Ds 2019:8) i sin helhet genomföras och medlen ska användas till att förverkliga ett antal åtgärder som framgår av propositionen. Myndigheterna ska från 2021 ges i uppdrag att planera för ett möjligt genomförande av denna helhet.